

Bankkrise, følger det af sig selv, at selv om det ikke bliver umuligt, hvad det vilde være i Øjeblikket, vil det blive særdeles vanskeligt for dem at skaffe de Midler, som ere absolut nødvendige for at hele de Slag, som muligt ere blevne tilføjede dem. Derfor mener jeg, at selv om vi kun ere i en Bankkrise, vil den ikke kunne undlade at faa Betydning i den ene eller den anden Henseende, større eller mindre.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at denne Bankkrise, som vi nu staa i, er efter min Opfattelse ikke en, der vil medføre som Resultat dyrere Pengemarked for lange Tider. Jeg haaber, at naar den akute Del af denne Krise er overstaaet, skal det vise sig, at vi tværtimod gaa billigere Penge i Møde, saa heller ikke af den Grund tror jeg, at der er nogen Anledning til at lade denne Bankkrise spille med ind i vore Toldlovforhandlinger.

Det glædede mig, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) saa kraftigt tog Afstand fra det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds (Brandes). Dette sidste ærede Medlem sidder vel egentlig ogsaa som Socialdemokraternes Ordfører i Toldudvalget, men han synes at være noget uheldig med sit Ordførerskab. Til det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds skal jeg kun sige, at det er egentlig et underligt Ræsonnement af det ærede Medlem at sige: Vi gaa nu utvivlsomt ind i en Krise, derfor kunne vi ikke taale selv en saa moderat Nedsættelse i Beskyttelsen som den foreslaaede, men jeg vil opfordre Finansministeren til at holde fast ved sit Forslag, for i Løbet af et, eller to eller tre Aar vil der saa være Udsigt til at kunne faa gennemført noget meget mere radikalt. Det ærede Medlem siger, at Industri og Haandværk trænge først og fremmest til Ro. Men jeg vil gerne spørge, om det er Ro, at man faar Toldreformen til at ligge uløst. Og saa denne Udsigt til, at der i Løbet af et, to, tre Aar kan komme noget, som er meget mere radikalt! Jeg ved ikke, om Haandværk og Industri vælge at følge det ærede Medlem i dette Tilfælde, men i saa Fald forekommer det mig, at de ikke vælge klogt.

Naar det ærede Medlem taler om Krisen, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at de paagældende to Bankers Svaghed grunder sig ikke i industrielle Værdiers Nedgang, den grunder sig, saa vidt jeg foreløbig kender Forholdene, dels i det, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds

kaldte Børspolitik, dels i Byggespekulation — det er vel navnlig det —, altsaa i Ting, der ikke have noget som helst med det danske Næringsliv at gøre. Byggespekulationen har ikke noget med Toldbeskyttelsen eller med det normale Erhverv indenfor Haandværk og Industri at gøre, og det er derfor aldeles ikke i dette, Aarsagen ligger. Jeg tror vedvarende, det skal lykkes at begrænse denne Krise, og jeg er glad ved, at det er lykkedes at faa Hovedbankerne og, som jeg haaber, Staten til at tage energisk og kraftigt fat, saa tror jeg ikke, man skal kunne mærke Virkningerne saa overdrevent længe eller saa overdrevent langt her i Landet. Naturligvis er der enkelte Personer, enkelte foretæningsdrivende, der ville komme til at mærke dem, det kan ikke undgaas, men at det skulde virke som almindelig Næringskrise her i Landet, det tror og haaber jeg ikke. Jeg føler mig overbevist om, at det ikke skal ske.

Brandes: Naar man hører den højtærede Finansminister tale, skulde man tro, at han havde Sikkerhed for, at han fik sit Toldlovsforslag vedtaget. Imidlertid er jo Forholdet dette, at naar vi nu i Dag have vedtaget det Forslag, som her foreligger fra Udvalget, have vi to Affattelser af Toldlovsforslaget, som ere vidt, vidt forskellige fra hinanden, og jeg skulde tage meget fejl, hvis den højtærede Finansminister i Øjeblikket havde Sikkerhed for at faa et Toldlovsforslag vedtaget. Men har han ikke det, saa har han heller ikke nogen som helst Sikkerhed for, at han kan tilvejebringe den Ro, som han mener, at Industri og Haandværk trænge til. Og naar han ikke har det, saa ved jeg ikke, hvorfor han vil bebrejde mig, at jeg søger at tilvejebringe en foreløbig Ro, idet jeg ønsker at man i Øjeblikket skal stille Toldlovsforslaget i Bero.

Den højtærede Finansminister vedbliver at mene, at det i og for sig er en ret ringe Krise, vi have oplevet her i København i de sidste Dage. Jeg kan ikke nægte, at naar han har ment dette, synes hans Handlinger mig at staa i fuldkommen Strid med hans Anskuelse. For ikke er det mig muligt at faa i mit Hoved, at det skulde være nødvendigt at lade Statskassen maaske udbetale 10 Mill. Kr. for at frelse to Banker, hvis Virksomhed, som den højtærede Finansminister synes at mene, er helt fjerntliggende fra dansk Næringsliv, beroende kun paa tilfældige Spekulationer og paa en Børspolitik eller paa Børsmanøvre, saaledes som det ærede 6te